

Muut osapuolet: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG, Infineon Technologies AG, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-233/19 ja T-234/19 6.10.2021 antaman tuomion, siltä osin kuin siinä hylätään kanne perusteettomana
- kumoaa tukiohjelmasta SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt peruskuormasähkön kuluttajille StromNEV-asetuksen 19 §:n nojalla 28.5.2018 tehdyn komission päätöksen (EU) 2019/56 (tiedoksiannettu numerolla C(2018) 3166) vuosien 21012 ja 2013 osalta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää yhden valitusperusteen, jonka mukaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu. Unionin yleinen tuomioistuin teki sen mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan, että Saksan sähkön verkkomaksuja koskevan asetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, StromNEV) 19 §:n 2 momentin sääntelyssä on kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta.

Ensinnäkin valittaja katsoo, että arvioidessaan verkkomaksujen valtiollista luonnetta unionin yleinen tuomioistuin totesi oikeudellisesti virheellisesti, että käyttäjää tai kuluttajaa rasittava pakollinen maksu ja rahoitukseen tai tämän rahoituksen hallinnoijan kohdistuva valtion valvonta muodostavat kaksi tekijää, jotka ovat sen mukaan ”vaihtoehdon osia”.

Toiseksi valittaja katsoo, että arvioidessaan sitä, onko olemassa ”käyttäjää tai kuluttajaa rasittava pakollinen maksu”, unionin yleinen tuomioistuin katsoi oikeudellisesti virheellisesti, että tämä ei perustu sähkönmyyjän ja sähkönkuluttajan väliseen suhteeseen. Tämän lisäksi unionin yleinen tuomioistuin tukeutui oikeudellisesti virheellisesti veronmaksuvelvoitteeseen eikä lakisääteeseen velvoitteeseen maksaa verkkomaksu.

Kolmanneksi valittaja katsoo, että arvioidessaan, onko kyse valtion valvonnasta tai valtion varoista, unionin yleinen tuomioistuin totesi oikeudellisesti virheellisesti, että perittyjen verkkomaksujen käyttötarkoitus ei sulje pois sitä, että valtio voi käyttää näitä varoja.

Valitus, jonka WEPA Hygieneprodukte GmbH ja WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, viimeksi mainittu aiemmin Wepa Leuna GmbH ja Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH, ovat tehneet 16.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-238/18, Wepa Hygieneprodukte GmbH ym. v. Euroopan komissio, 6.10.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-795/21 P)

(2022/C 73/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: WEPA Hygieneprodukte GmbH, WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, viimeksi mainittu aiemmin Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (edustajat: H. Janssen, A. Vallone, Rechtsanwältin, D. Salm, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Bundesrepublik Deutschland

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-238/19 6.10.2021 antaman tuomion kokonaisuudessaan

2. kumoaa tukiohjelmasta SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt peruskuormasähkön kuluttajille StromNEV-asetuksen 19 §:n nojalla, 28.5.2018 tehdyn komission päätöksen (EU) 2019/56
3. toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
4. velvoittaa komission korvaamaan molemmista oikeudenkäyntimenettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja otti kansallisen oikeuden sisällön ja ulottuvuuden huomioon virheellisesti, kun se perusteli ratkaisuaan toteamalla, että ensinnäkin liittovaltion verkkoviranomainen (Bundesnetzagentur) vahvistaa sitovasti Saksan sähkön verkkomaksuja koskevan asetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, StromNEV) 19 §:n 2 momentissa tarkoitettun lisän suuruuden, toiseksi verkkoviranomainen esitti tältä osin erittäin yksityiskohtaisia vaatimuksia ja kolmanneksi verkonhaltijan kyseisen lisän vuoksi kärsimät tulonmenetykset korvattiin täysimääräisesti. Valittajien mukaan unionin yleiselle tuomioistuimelle ratkaisevia tosiseikkoja, joilla olisi pitänyt osoittaa se, että valtio valvoo lisän avulla saatuja varoja, ei ole siis lainkaan esitetty.

Toisessa valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti sen edellytyksiä, onko kyseessä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtion varoista maksettu tuki. Unionin yleinen tuomioistuin ei niiden mukaan ottanut ensinnäkään huomioon sitä, että StromNEV-asetuksen 19 §:n 2 momentissa tarkoitettu lisä ei ole maksu, ”pakollinen maksu” tai ”veroluonteinen maksu” (toisen valitusperusteen ensimmäinen osa). Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei niiden mukaan ottanut huomioon sitä, että StromNEV-asetuksen 19 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä tarkoitettu peruskuormasähkön kuluttajien vapauttaminen ja StromNEV-asetuksen 19 §:n 2 momentin mukainen lisä eivät ole valtion varoista maksettavaa tukea (toisen valitusperusteen toinen osa). Jos lisä ei ole maksu – mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan on tilanne – unionin yleisen tuomioistuimen mukaan myöskään SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukainen tosiseikasto ei täyty. Edes silloin, jos kyse on maksusta, SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukainen tosiseikasto ei täyty sen vuoksi, että lisä ei ole valtiontuki tai valtion varoista maksettava tuki.

**Valitus, jonka Bundesrepublik Deutschland on tehnyt 16.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen
(kolmas jaosto) asiassa T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH ym. v. Euroopan komissio, 6.10.2021
antamasta tuomiosta**

(Asia C-796/21 P)

(2022/C 73/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Bundesrepublik Deutschland (asiamiehet: J. Möller ja R. Kanitz)

Muut osapuolet: WEPA Hygieneprodukte GmbH, WEPA Deutschland GmbH & Co. KG, viimeksi mainittu aiemmin Wepa Leuna GmbH ja Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH, sekä Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-238/19 6.10.2021 antaman tuomion, siltä osin kuin siinä hylätään kanne perusteettomana
- kumoaa tukiohjelmasta SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt peruskuormasähkön kuluttajille StromNEV-asetuksen 19 §:n nojalla, 28.5.2018 tehdyn komission päätöksen (EU) 2019/56 (tiedoksiannettu numerolla C(2018) 3166) vuosien 21012 ja 2013 osalta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.